Az ifjú mester és tanítványai

Riport az egyre több tagot számláló Zirci Aikido Klubról

„Lesz közülük mester?" – ezt a címet adtuk a zirci aikido-edzésekről évekkel ezelőtt készített riportunknak. Mára választ, sőt mi több igenlő választ kaptunk a kérdésre, ráadásul az ország egyik legfiatalabb aikido-mesterével találkozhatunk a zirci dojóban.

Ott egyelőre még egy röplabda-edzés zajlik, ezért tea és kávé mellett beszélgetünk a fekete öv megszületésének történetéről. Abban a bizonyos négy évvel ezelőtti riportban egy fiúcskát is megszólaltattunk, akinek komoly céljai voltak a harcművészettel, szerette volna oktatni is. Most egy kész férfi ül le az asztalhoz, aki kemény munkával, kitartással elérte, amit szeretett volna.

Csombor Bence, a III. Béla Gimnázium diákja tizennyolc évesen hazánk egyik legfiatalabb aikido-mestere. *Ritteródesz Adrián*, a veszprémi Ten Shin Kai aikido-szervezet vezetője még mindig alig akarja ezt elhinni, pedig azzal fektette le a japán harcművészet alapjait városunkban, hogy az egyik tanítvány majd átveszi az ő szerepét, így megmaradhat a folytonosság. Bár egy ideig úgy tűnt, hogy akár meg is szűnhetnek a foglalkozások (négy főre olvadt a résztvevők száma), valamiféle mesteri varázserő folytán a tavalyi évben újra élénk érdeklődés kezdett mutatkozni az aikido iránt.

Az aikido-edzések a gimnázium tornatermében zajlanak, ahová a zirciek mellett érkeznek vendégek is (Fotó: Zirci Aikido Klub/Facebook)

Az elmúlt időszakban Zircen járt *Makó Ferenc* ötödik danos aikido-mester, és *Michael Narey* angol mester, az európai aikido-vizsgaanyag egyik megalkotója, akinek nagyon megtetszett bakonyi városkánk. És nagyon megtetszett neki a mestervizsgának harminckilenc fokos lázzal nekiálló és azt dicsérettel záró Csombor Bence alázata, aikidóhoz való hozzáállása. Adrián hozzáfűzi: ha tanítványa nem lett volna ennyire akaratos, akkor a zirci klub már nem biztos, hogy működne. És nemcsak működik, jól működik, a bodajki aikido-klub vezetőjét például a Köztársaság utcai dojo nevelte ki.

– Az emberek azért szeretnek járni aikidóra, mert mindenki a saját tempójában halad. Mindenkit befogad a klub, aki edzeni szeretne. Itt nincs verseny. Félreértés ne essék, sosem mondtam azt, hogy baj, ha valaki versenyez, de az egy másik út. Vannak, akik önmagukat szeretnék fejleszteni, erre való az aikido. A csendesebb, visszahúzódóbb gyerekek itt megtalálták azt a közösséget, ahol ki tudnak bontakozni, nem azzal foglalkoznak, hogy ki mit gondol róluk, hanem csinálják az edzéseket – mondja

a szervezet vezetője. Hozzáteszi: tervben van, hogy bővítik az időpontokat, és az igények függvényében különveszik a felnőtteket a gyerekektől az edzésprogramban.

Csombor Bencét, az ifjú mestert, a zirci klub vezetőjét a további céljairól kérdezzük, hiszen továbbtanulás előtt áll, elballag hamarosan a dojóval egy fedél alatt lévő iskolából.

– Sportos egyetemen vagy főiskolán tervezem továbbfolytatni a tanulmányaimat, és szeretnék egy dojót nyitni abban a városban, ahová felvesznek. Nagy álmom, hogy a tanulmányaim befejezését követően egy sportcentrumot hozzak létre, és ezt az álmot szeretném is megvalósítani.

A sportban rendkívül sokoldalú fiatalról van szó. Tagja az iskolai röplabda- és kézilabdacsapatnak, mellyel rendszeresen részt vesznek a diákolimpiákon. Látogatja a testnevelés-érettségire felkészítő foglalkozásokat. A Veszprémi Futógálán hét kilométeres távon első helyezést ért el, most pedig édesanyjával együtt a budapesti félmaratonra készül. Célja, hogy minden évszakban teljesítsen egy félmaratont. Gyakran látni kerékpárral is a városban, így aztán nem csoda, hogy duatlon-versenyeknek is állandó résztvevője. A téli sportok sem állnak távol tőle, síel, snowboardozik, ez utóbbiban még országos második helyezése is van az elmúlt évekből. További sportágakat is szeretne kipróbálni.

Az aikido-edzések mellett otthon önvédelmi oktatást is tart az érdeklődőknek, nőknek, férfiaknak egyaránt. A legfiatalabb tanítványa éppen kortársa, a legidősebb viszont szüleje lehetne az életkora alapján. Nem is volt kezdetben egyszerű elfogadtatnia magát a tanítványokkal, de aztán néhány keményebb erőnléti edzés rögtön más belátásra bírta a kételkedőket, és máris szeretnek járni az edzéseire. Több harcművészetből is levizsgázott, így nem csak aikidót oktathat a zirci fiatalember.

A mester és tanítványai a zirci dojóban (Kép forrása: Facebook)

Tanítványként vagy mesterként tekintesz Csombor Bencére? – kérdezzük Ritteródesz Adriánt. – Amikor vele együtt tanítok, akkor ő is mester. Én fekete öv fölött nem kritizálok, csak elmondom, hogy mi hogy könnyebb. Akkor viszont a tanítványom, amikor eljön hozzám, hogy tanuljon tovább technikailag, de amikor tanít, ugyanolyan mester, mint én, hiszen bekerült a mesterek közösségébe.

A Pannon Egyetemen dolgozó veszprémi lakos *dr. Egedy Attilá*val is megismerkedhetünk. Elmondja, öt éve aikidózik, ha ideje engedi, minden lehetőséget megragad erre, rendszeresen jár Zircre is. – Azért szeretek járni ebbe a dojóba, mert mindig látom a lelkesedést a gyerekeken, folyamatosan fejlődnek és nagyon aktívak – osztja meg velünk tapasztalatait Attila, akiről megtudjuk, hogy naginata-oktatással is foglalkozik. A kimondott szó a vendéglő morajában nekem hirtelen egy ismert magyar humoristapárosra asszociál, de hamar megnyugtatnak, hogy a naginata egy tradicionális japán fegyver.

Összetartó csapat. Balról: Egedy Attila, Csombor Bence és Ritteródesz Adrián

Bence továbbtanulás előtt áll, ezért óhatatlanul felmerül újra a kérdés, hogy „lesz-e közülük mester”, azaz a mostani tanítványok közül továbbviszi-e valaki a klubot, ha a fiatalembert a tanulmányai esetleg elszakítják szülővárosától. Adrián erre azt a választ adja: – A harcművészet azért jó, mert itt nincsen talán, majdnem meg esetleg. Itt igen van meg nem. Fekete és fehér. Ha van kitartásod, de nincs tehetséged, akkor is eredményeket érsz el. Ha van tehetséged, de nincs kitartásod, akkor nem ér semmit az egész. Kitartással, kemény munkával elérhetők az eredmények.

A szervezet vezetője végül elmondja, remek kapcsolatrendszerük van idehaza és nemzetközi szinten is. Hosszú év elé néznek, sok munkával, edzőtáborokkal. Fontosnak tartja, hogy a tagság áldozzon az idejéből az aikidóra, és e tekintetben kiemeli a szülők szerepét, egyben megköszöni a zirci szülőknek, hogy anyagilag is támogatják gyermekük edzését, és ezzel segítik a klub működését, fennmaradását. „Ez az igazi közösség, amely mindig alulról épül” – zárja gondolatait Ritteródesz Adrián.

Kelemen Gábor